

Gulyás Máté

Szakmai Záróbeszámoló

Nehéz két oldalon leírni ezt az érzést, ami azután öntött el igazán miután búcsút intettem az elmúlt félév rengeteg élményének, annak a sok megismert embernek, barátoknak, akik nélkül valószínűleg teljesen máshogy érezném magam, mint most ebben a pillanatban. Meglehet, hogy klisé, de szerintem tényleg elképesztő az, hogy elhatározza magát az ember - vagy hosszabb, vagy rövidebb (számomra az utóbbi volt a választott módszer) gondolkodás után -, hogy egy külföldi országban akar élni, ahol előtte nagy valószínűséggel nem járt még soha. Minden örömet és nehézséget magára vállal, mert van egy belső késztetése arra, hogy kiugorjon a mindennapokból, vagy csak egyszerűen kipróbálja magát egy más élethelyzetben. Egy mondatban összefoglalva: ha hezitálnál azon, hogy ERASMUS-szal kint tölts egy félévet akárhol Európában, NE TEDD. Életed egyik legjobb élménye lesz!

Sok ideje fontolgattam, hogy egy félévet külföldön tanuljak, egy részt azért, mert szívesen tanultam volna az angol nyelven kívül egy másik nyelvet, más részt egy hatalmas lehetőség új kapcsolatok kialakítására és szakmai fejlődésre is nem utolsó sorban. Ennek ellenére valahogy minden félév során más teendőkre koncentráltam a figyelmem és energiám, ezért nem jutottam el korábban a jelentkezésig. Ezalkalommal barátnőm vetette fel az ötletet, hogy együtt mehetnénk ERASMUS-ra és közösen elkezdjük a jelentkezési procedúrát.

Az ország választásánál számomra kifejezetten fontos volt, hogy olyan nyelvterület legyen, amely az angol nyelvtől a lehető legmesszebb áll, emellett őszi félév réven inkább a déli országokat vettük fontolóra. Mivel barátnőmnek és nekem is volt megfelelő egyetem Lisszabonban ezért végül a sorrend felállításánál Lisszabont jelöltük meg mindketten első helyen. Szerencsére habár kis sietséggel, de pont lebonyolítható volt a dokumentumok összegyűjtése és leadása is, így már csak a kiválasztási eljárás végeredménye miatt volt izgulni valónk. Végül sikerült mindkettőnknek az első helyen megjelölt egyetemre és így ugyanazon ország ugyanazon fővárosába felvételt nyerni, amely egy leírhatatlanul felemlő érzés volt. A nagy öröm és a jövőbeli tervek után való álmódosítás után következett az első nagyobb kihívás. Ez nem volt más, mint a szállás keresés egy olyan országban fél évre, ahol nem beszéled a kiadó tulajdonsok nyelvét és nem feltétlenül vagy teljesen tisztában a lakhatás általános szabályaival.

A lakhatás keresése Lisszabonban egy portugál állampolgár számára is hatalmas kihívás, mint utóbb kiderült. Helyiekkel való beszélgetésekből kiderült, hogy hatalmas lakhatási válság van szerte Lisszabonban és környékén, mely lényegesen megnehezítette a mi lakáskeresésünket is. A lakáskeresést habár mi időben elkezdjük különböző kiadó lakást hirdető oldalak böngészésével, de a rengeteg akadály, mint az, hogy személyesen nem tudtuk megnézni a lakásokat, a portugál nyelvet nem ismeretük, valamint a rengeteg gyanúsnak tűnő, vagy teljesen hamis lakáshirdetések sora elképesztően megnehezítette. Végül a szerencse mellénk szegült és egy másik magyar párral karöltve immáron négyen kerestünk magunknak megfelelő lakhatást. Sajnos a közös lakásunkba - melyet végül sikerült augusztus közepén az utolsó pillanatban lefoglalni – csak októberben sikerült beköltözni, szeptemberre pedig külön-külön egy hónapra találtunk megfelelő lakhatást.

Barátnőm és én a szeptemberi hónapban Barreiro-ban laktunk, mely egy kisebb város a Tagus folyó túloldalán, nyugodt és kulturált környék. A távolság, habár nem volt sok Lisszabon belvárosától, emellett a komppal való közlekedés is biztosított volt, azért minden nem egy 2 óra plusz ingázást jelentett.

A kezdeti nehézségek ellenére a félév kifejezetten nyugodtan kezdődött. Az ISEL (Instituto Superior de Engenharia de Lisboa) tömegközlekedéssel gyorsan elérhető volt, bárhonnan a városból egy fél óra alatt be lehetett jutni a campusra. Az első héten egy welcome day keretein belül minden fontosabb tudnivalót elmondtak az ERASMUS iroda munkatársai, valamint ezek után az ECTS koordinátorainkkal (kvázi személyes ügyintézők) tartott megbeszélés keretein belül a tantárgyakkal, illetve az órarenddel kapcsolatos kérdéseinket is feltehattük és megoldottuk. A tantárgyak nagyobb része angol nyelven zajlott, azonban volt olyan is, amelynél az ERASMUS hallgatóknak külön angol nyelvű anyagok küldésével és egyéni konzultációk megbeszélésével oldották meg tárgyak tanítását és megértését. Ez volt talán az egyetlen negatívum az egyetemmel kapcsolatban, mivel így sokkal kevésbé volt lehetőségünk a portugál hallgatókkal vegyülni, kapcsolatokat kialakítani. A tantárgyválasztásnál hatalmas kínálatot biztosított az egyetem, szinte bármilyen szakhoz kapcsolódó tárgyat fel lehetett venni abból a listából, melyet előre közzétettek az ERASMUS hallgatók számára. Én igyekeztem a mechatronikai mérnök szak törzsanyagától eltérőbb tárgyakat felvenni. A tárgyak keretein belül megismerkedhettem az ANSYS szimulációs szoftverrel, valamint a menedzsment különféle koncepcióival, mint például a lean szemlélet. A szakmai tárgyak mellett volt lehetőség portugál nyelvet is hallgatni. Az oktató egy portugál doktorandusz hallgató volt, aki elképesztően megszerettette a meglehetősen vegyes nemzetiségű hallgatósággal a portugál nyelvet és esetenként a portugál kultúráról is tudhattunk meg érdekességeket is. Összességében az ISEL-en való tanulás rengeteg ponton hozzájárult a szakmai és személyiségbeli fejlődésemhez, amiért nem tudok elég hálás lenni.

A félév során rengeteg lehetőségünk volt a tanulás mellett Lisszabon és Portugália különböző városainak és természeti szépségeinek megismerésére. Előljáróban megjegyzendő Lisszabonnal kapcsolatban, hogy hatalmas szintkülönbségek vannak a város különböző részei között, amelyet elsőre viszonylag nehéz megszokni, de ha beleveti magát az ember a város megismerésébe, akkor elengedhetetlen gyalogosan tegye azt, mivel véleményem szerint így lehet igazán befogadni a város igazi varázsát. Én személy szerint a városban való bolyongáson kívül az óceán mellett töltött időt szerettem nagyon. Van valami elképesztően eternális abban, amikor az ember ránéz az óceánra és rádöbben, hogy mennyire apró is a természethez képest. Mindemellett fürdeni és szörfözni sem utolsó, vagy egy esti, naplemente melletti beszélgetés mellé.



Többször sikerült kirándulást is szervezni Lisszabonon kívülre is. Jártunk Sintrában többször is, ahol is városban található várakat látogattuk meg, mint Palácio da Pena, Quinta da Regaleira és még sok másik. Eljutottunk Nazaré-ba is, ahol a világ egyik legrangosabb szörfversenyét tartják minden évben és a hatalmas, akár 30m-es hullámairól ismert. December elején sikerült egy nagyobb társasággal egy hetet Madeira szigetén tölteni, amely életem egyik legmeghatározóbb élménye volt. Elképesztően elragadt magával a rengeteg vízesés és a szigetnek az akár 20 km-en belül változó időjárása, valamint maga a tény, hogy december 1-jén 25 °C-ban medencében fürdéssel kezdtük a napot, ami egy nedves kontinentális éghajlaton élő ember számára szinte elképzelhetetlen. Emellett voltunk még Algarve-



ban, dél Portugáliában, ahol kipróbáltuk magunkat kerékpározásban egy dimbes-dombos környéken és még rengeteg más helyen is, amiről órákon keresztül lehetne mesélni.

Összességében elképesztő élmény volt Portugáliában lakni, tanulni és megtapasztalni azt, amire egyes emberek csak ERASMUS érzésként hivatkoznak. Sokat tanulhattam más emberektől szakmai témákról, kultúrákról és ez egy olyan útravaló, melyet senki nem tud már elvenni és véleményem szerint enélkül talán más ember is lennék, mint amilyen most vagyok. Köszönöm ezt a lehetőséget, mindenkinek, aki hozzásegített élen az ERASMUS+ programmal és remélem, hogy más hallgatótársam is megtapasztalja egyszer azt, amit én megtapasztaltam ebben a félévben.

